

OBIECANIE (42) *sb n*

o, pierwsze e oraz a jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* obiecani(e) (14). ◇ *G* obiecaniã (6). ◇ *D* obiecaniu (8). ◇ *A* obiecani(e) (8). ◇ *I* obiecani(e)m (2). ◇ *L* obiecaniu (1). ◇ *V* obiecanié. ◇ *pl N* obiecaniã (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Mówienie (lub powiedzenie) komuś, że zrobi się coś, co dla tego kogoś na ogół jest pożądane (lub dobre); przyrzekanie; pollicitatio, promissum Mącz, Cn; pactum, sponsio Mącz; stipulatio Modrz; repromissio, sponsus Calep; receptus, vadimonium Cn (36) : Lotrze zaprawdę mówię tobie/ dzis łemną będzies w raiu, O łszczęfné obietzanié OpecŻyw 145; Uberius promissum, Hoyne á łaskáwe obiecánie. Mącz 227a, 192d, 227a, 272b; Sponsus – Obieczanię, przirzeczenie. Calep 1000b, 915a.*

obiecanie kogo, czego (5): GroicPorz v3; BibRadz Is 1 arg; GrzegRóżn M2v; Bo ledwieby fię ktora miedzy ludźmi łpráwá náleść mogłá/ ktoraby fię niezámýkáłá [...] obiecániem częgo ModrzBaz 77. Cf obiecanie częgo komu.

obiecanie częgo komu (1): Sponsio, Włzelákie dobrowolne komu częgo obiecánie. Mącz 410a.

obiecanie czyje [= kto obiecał] [w tym: G sb (1), ai (2), pron (10)] (13): Kryłtus wzbudzony rołkazał zwolennikom áby czekáli obiecánia oycowłkiego Duchá S. ktorem mieli być krzczeni. GrzegRóżn M2v; Mącz 264b, 384c, 431b; Weyźrzyłz ná to wieczny miły Pánie/ Syná twęgo obiecánie/ á w ták wielkie zámiełzanie/ miey nád nami zlutowanie. ArtKanc I18v, I18, K14v, M16, P5v. Cf Wyrażenia przyimkowe.

W charakterystycznych połączeniach: obiecanie dobrowolne, hojne, łaskawe, szczęzne; obiecanie cesarskie, Krysta Pana, ojcowskie [= Boga Ojca]; obiecanie zapłacić; obiecania czekać.

Zwroty: »mieć [czyje] obiecanie« (1): Zbaw nas ode włzego złęgo/ [...] Amen w prawdzie fię to słtanie/ gdyż mamy tve obiecánie ArtKanc M16.

»obiecanie spełnić« (1): Patrare promissa. Obiecánie łpełnić. Mącz 284c.

»spuścić się na [czyje] obiecanie« (1): Caesaris fide sequutus, Spuścił fie ná Cefarskie obiecánie. Mącz 384c.

»obiecaniu dosyć czynić (5), uczynić (3)« [szyk zmienny] (8): Persolvere promissum, Zápłacić obiecánie/ to yełt dołić mu vczinić. Mącz 401c, 237b, 264b, 304c, 389a, 417b, 431b, 446b.

»upewnić [kogo] obiecaniem« (1): Y vpewnił nas Twym obiecániem/ w Piśmie świętym nápiłányym/ co przezeń żędać będziemy/ że to włzytko odzierzemy. ArtKanc I18.

Wyrażenie: »słowo obiecania« (1): A przeto zapomniáwłly Iezus ięgo [łotra] włlytkich złołci/ rzekł mu wtore łlowo/ ktore zowiemy obietzaniá. Łotrze [...] dzis łemną będzies w raiu. OpecŻyw 145.

Wyrażenia przyimkowe: »podług obiecania [czyjego = kto obiecał]« (1): [modlitwa Panny Maryjej] Przeto prołłę twę bołkié dobroci/ podług obietzaniá ięgo/ raczy mi go [Syna] przywrocitz OpecŻyw 163v.

»wedle, według obiecania [czyjego = kto obiecał]« [pron (3)] (3): oczekáwáycieź [...] daru niebiełkięgo/ wedle obietzaniá ięgo [Jezusa]. OpecŻyw 174v, 5v; CzechRozm 90v.

a. Ślubowanie; religio Mącz; devotio, votum Calep (3) : Deutio – Oddanie famego łziebie, obiecanie, offiarowanie. Calep 316b.

Zwrot: »od obiecania wolno czynić« (1): Resecro, religione absolvo, Wypuŝczam z ŝlubu álbo od obiecania yákiego wolno czynię. *Mącz* 363d.

Wyrażenie: »obietanie Bogu« (1): Votum – Obiecanie bogu. *Calep* 1140b.

Wyrażenie przyimkowe: »przez obietanie« (1): [rzekłem] ŝem ŝie w tey chorobie obiecał náwiedzić meŝá iákiego/ ktoregoby ludzie zá Świętego mieli/ á obiáwić mu ŝwoię chorobę/ iż przez tho obietanie ieŝtem vzdrowion. *BielKron* 459.

2. Przeznaczenie; fatum, praedicatio *Mącz* (6) :

obietanie czyje [= *komu obietano*] (1): Si te fata vocant, Ieŝli ták pan Bóg chce/ yeŝli to yeŝt twoye obietanie. *Mącz* 504b.

Wyrażenie: »obietanie boskie, boŝe« [szyk 3:2] (3:2): Fatum, Obiecanie álbo zrzádenie Boŝe. *Mącz* 118c; Fata isthec [!] me premunt, Boŝe obietanie mie ktemu ciŝnie. *Mącz* 320c, 87d, 118c. Cf »przez boskie obietanie«.

Wyrażenie przyimkowe: »przez obietanie« (1):

~ *Wyrażenie:* »przez boskie obietanie« (1): Fatiliter, Przes boskie obietanie/ Náznáczenie. *Mącz* 118c. ~

Synonimy: **1.** obietnica, przyrzeczenie; **a.** ŝlub, ŝlubowanie; **2.** fatum, fortuna, los, naznaczenie, przeznaczenie.

Cf **OBIECAĆ**